

idet Lønningslovene af 1871 forringede disse. Jeg saa maaste atter her tillade mig at tage mig selv som Exempel, og jeg vil da sige, at dersom den Lønningslov, under hvilken jeg blev ansat, var vedbleven at gjælde, vilde jeg i min Tid have haft en Merindtægt af omtrent 5,000 Kr., end jeg nu har haft under den nye Lønningslov, altsaa det er vistnok ikke noget Fremskridt, som skete for Universitetets Vedkommende ved Lønningsloven af 1871. Grunden er jo, som nærmere gjort Rede for i Anmærkningerne, dels Opgivelse af det tidligere Sædtillæg, dels Forandring af Alderstillæg paa 400 Kr. hvert 30te Aar til Alderstillæg paa 600 Kr. hvert 5te Aar. Der er i Anmærkningerne gjort Rede for det Tab, der derved er fremkommet, og jeg tror, jeg er fuldt berettiget til at sige, at Lønningerne, der ere normerede for 30 Aar siden, ere blevne forringede efter den Tid. Dette indeholder — tror jeg — allerede en tilstrækkelig Grund til at underkaste dem en Revision, og jeg tror ogsaa, de ærede Herrer, der have haft Ordet, have været tilbøielige til i det Væsentlige at anerkjende det for de yngre Professorers Vedkommende. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds gjorde gjældende, at der var særlig Grund til at stille de yngre Professorer gunstigere, medens han derimod mente, at der ikke var saa megen Grund til at forbedre Vilkaarene for de ældre. Ja, det Samme har Universitetet ment, og det foreliggende Forslag gaar derfor netop ud paa Forhøielse, der ere ikke saa lidt større for de yngre end for de ældre, idet man ganske simpelt har strøget det sidste Alderstillæg for de ældre Professorer. Til at gaa videre tror jeg ikke, der er nogen Grund, og navnlig maa man vel tage Hensyn til, at en ældre Professor, som nu i en Arrække har virket ved Universitetet, har været stillet under ugunstige Lønningsforhold, og mange af dem have derved været i en trykket Stilling og have maattet paadrage sig Gjæld, hvilket jo er meget trykkende, saa det vilde være haardt, om man, medens man erkjendte, at der havde været Grund til at give dem en højere Løn, dog nu, naar de vare komne paa det Tidspunkt at kunne vilke sig ud af de ugunstige Forhold, vilde berøve dem Muligheden dertil. Det vil ses, saaledes som det er paapeget i Anmærkningerne, at den Begyndelsesløn, som nu gives, ikke er stor, og den tør siges ikke at staa i noget rimeligt og passende Forhold til de Embedslønninger, som iøvrigt ere gjældende her i Landet. Jeg skal nævne her, hvad der udtrykkeligt er anført, at Begyndelseslønnen for en Universitetsprofessor er lavere end for en Retsbetjent af 4de

Klasse. Af de laveste Embeder, af 5te Klasse, er der meget faa. Netop de Embedsmænd der som Kandidater for en overveiende Del have faaet anden Karakter, begynde med en bedre Løn end en Universitetslærer, uagtet man hertil forbeholder sig de bedste og dygtigste Kræfter. Dernæst blev det udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, at Universitetslærerne ville omtrent være i en Alder af 30 Aar, naar de blive ansatte. Jeg tror, at det vilde være meget ønskeligt, om det var Tilfældet; men det fattigste Forhold er, at de for Dieblirket ansatte Professorer ere gennemsnitlig blevne Professorer i en Alder af 40 Aar. Naar man tager Hensyn til den Begunstigelse, som er indbrømt en Del af dem, nemlig at der gives dem forøget Anciennitet af Hensyn til, at de ere saa sent ansatte, saa bliver dog Gjennemsnitsalderen 37 Aar. Jeg tror ogsaa, at naar man tager Hensyn dertil, maa man sige, at den nuværende Begyndelsesløn er for lille. Det er ogsaa paa at faae denne Forhøielse, man har lagt Hovedbøgen ved Universitetet. Men til det, jeg før anførte, skal jeg endnu tilføie, at man ogsaa fra Universitetets Side maa tage Hensyn til, at der ved Universitetet hydes de ældre Lærerkrafter en saadan Stilling, at de, naar de blive ældre, kunne slaa sig til Ro derved, saa at de ikke fristes til af rent økonomiske Grunde at søge over i andre bedre lønede Stillinger. Thi hvor sandt det end kan være, at der til at være Universitetslærer, som overhovedet til at være Lærer, gjerne skal have en vist Frihed og Ungdommelighed, er det paa den anden Side sikkert, at der til at være fuldt ud Videnskabsmand kræves en ikke ringe Erfaring, og det vilde være meget beklageligt, om man af økonomiske Grunde skulde være nødsaget til at se betydelige Videnskabsmænd trække sig bort fra Universitetet, fordi der paa andre Steder hydes dem bedre Vilkaar for deres ældre Dage. Vilde man her forholdsvis begunstige de yngre Professorer noget mere, end det er sket i selve det foreliggende Lovforslag, var Veien dertil maaste snarest den at vende tilbage til det System af Alderstillæg, som var fastslaaet i Loven af 1858, treaarige Alderstillæg. Derved kunde de yngre Professorer hurtigere komme over de knappe Lønninger og rykke op i en gunstigere Stilling.

Jeg skal endnu kun bemærke, at det af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Berntsen) blev udtalt, at der jo ved Universitetet fandtes en Del Emolumenter, for hvilke dette Lovforslag ikke gjorde Rede. Ja, det er sandt, der findes saadanne Emolumenter, men det er en Feiltagelse, naar